

[Henry Christensen.]

stilling. Det fritager også for den måske somme tider usunde politiske agitation, og det skaber formentlig også den største respekt blandt udøverne af de mange forskellige statsopgaver.

De ønskemål, som kommissionen, hvad de fremtidige vilkår for tjenestemændene angår, har opstillet, er samtidig udtryk for en stor anerkendelse af danske tjenestemænd. Naturligvis vil enhver af os blandt de mange titusinder af tjenestemænd nok kunne finde undtagelser, der ikke fuldt ud står mål; men i al almindelighed gælder det, at vi i Danmark har dygtige, pligtopfyldende og ubestikkelige tjenestemænd. I et moderne demokrati, hvor man — uanset om man ønsker, at statens funktioner på visse områder var noget færre, end de er — naturligvis må have en betydelig stab af tjenestemænd, er det et uvurderligt gode med rette at kunne fremsætte en sådan karakteristik.

Har kommissionen så nået de mål, den har sat sig? Det har den efter venstres opfattelse på en række væsentlige områder. Efter at betænkningerne nu er omdelt, lovforslagene fremsat og den højtærede finansminister har holdt sin udførlige fremsættelsestale, vil det ikke være nødvendigt at gå i enkeltheder med hensyn til principperne i det nye lønsystem.

En meget stor forenkling er efter min opfattelse i hvert fald nået. I visse henseender er det et columbusæg, der er præsteret. I stedet for et lønsystem med en grundløn og indtil 6 forskellige slags tillæg, hvoraf nogle var pensionsgivende, andre ikke, har man foreslået simpelt hen at gøre al løn til én stor, samlet grundløn alene med tilføjelse af stedtillæg, og ved fremtidige lønreguleringer bliver det selve grundlønnen, der reguleres; den kan blive større eller mindre. Enklere kan det vist ikke gøres. Selv om det kan være svært at afgøre lønsystemets holdbarhed ud i fremtiden, er der dog denne gang på forhånd grund til at tro, at det i sin enkelthed virkelig vil kunne holde i et langt åremål.

Lønsystemet er også forenklet på en anden måde; ved gennemførelse af ligeløn og ved sammendragning af forskellige lønklasser er lønklassernes antal reduceret fra 84 til 30. Gennemførelsen af lige løn mener

jeg som nævnt er rigtig. Det samme gælder, for så vidt angår sammentrækningen af lønklasserne. Her har der som bekendt været udtrykt betænkeligheder fra et enkelt af kommissionsmedlemmerne, og disse betænkeligheder har givet mig anledning til yderligere overvejelser. Betænkelighederne gik nemlig ud på, at det ikke var rimeligt, at der i de nu sammenslåede lønklasser altid var automatisk advancement. Det var imidlertid efter det oplyste kun inden for en enkelt styrelse, at der gjaldt en undtagelse, og denne undtagelse kunne næppe være motivering nok til at se bort fra fordelene ved den stærke forenkling.

Som jeg senere skal omtale, betyder lovforslagene en virkelig ophævelse af den hidtidige nivellering mellem de forskellige lønklasser. Med den samtidig foreslåede større spændvidde mellem de forskellige lønrammer vil advancement i fremtiden virkelig betyde lønfremgang for den enkelte, hvad der ofte ikke har været tilfældet under det bestående system. Derigennem vil vi have skabt et smidigere lønsystem, som i højere grad end det hidtidige giver mulighed for at belønne den dygtige indsats fra den enkelte tjenestemand. Man kunne stille det spørgsmål, om det ikke var ønskeligt at gøre lønsystemet endnu mere smidigt, så der i endnu større udstrækning kunne tages individuelle hensyn. Jeg mener i og for sig, det var ønskeligt, om man kunne det. Der vil stadig — trods forbedringer — nok være for snævre rammer til, at man kan belønne den enkeltes særlige flid eller dygtighed inden for statstjenesten; i den henseende vil der nok trods alt blive bevaret en stærkere nivellering blandt tjenestemændene end den, der findes blandt funktionærer i det private erhvervsliv.

De foreslåede lønrammer og tjenestemandsgruppernes placeringer er ganske naturligt blevet livligt diskuteret i den sidste uges tid. Forskellige synspunkter er fremkommet. Men placeringerne er jo, alt taget i betragtning, udtryk for kommissionens samlede vurdering og ønske. Når man skal bedømme tjenestemændenes fremtidige placering i forhold til de øvrige samfundsgrupper, må man naturligvis stadig tage hensyn til tjenestemandsgoderne. Den særlige tjenestemandspension med værdifasthed og den almindelige sikkerhed i